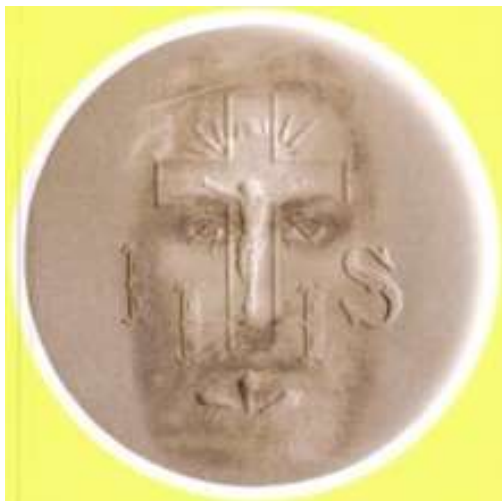

MỤC TỬ NHÂN LÀNH HY SINH MẠNG SỐNG CHO ĐOÀN CHIÊN

... Vào thế kỷ thứ VI tại thành phố cảng Dade trong đảo Chypre có cặp vợ chồng tên Isidore sinh sống.

Hai vợ chồng cùng theo lạc giáo do Sévère khởi xướng chống lại Bí Tích Thánh Thể. Nhóm lạc giáo Sévériens cấm ăn thịt và uống rượu để có lý do chỉ dùng nước lã thay vì rượu trong Thánh Lễ.

Một ngày, khi trở về nhà, ông Isidore nghe tin vợ đã trở về với Giáo Hội Công Giáo và đang tham dự Thánh Lễ. Tức giận ông ta hốt-hơ hốt-hải chạy đến nhà thờ, vừa đúng lúc vợ đang rước Mình Thánh Chúa. Ông Isidore túm lấy cổ vợ bóp chặt và buộc vợ phải nhả ra Mình Thánh Đức Chúa GIÊSU

KITÔ. Bà vợ kinh hoàng nhả ra Bánh Thánh còn ngậm trong miệng.

Isidore cầm lấy Mình Thánh Chúa đem ra khỏi nhà thờ, vừa ném tung lên vừa buông lời xúc phạm. Sau cùng Mình Thánh Chúa rơi xuống vũng bùn. Kẻ phạm thượng chưa hả cơn giận, vội vàng chạy đến định lấy chân đạp lên Mình Thánh Đức Chúa GIÊSU. Nhưng cũng chính lúc đó, ông kinh hoàng dừng lại và đứng im như bị trời tròng. Isidore trông thấy ánh sáng chói chang tỏa ra từ Bánh Thánh đã Truyền Phép và đang treo lơ lửng trên không. Isidore thất kinh hồn vía ôm đầu bỏ chạy một mạch về nhà.

Thế nhưng Isidore không hề nghĩ đến chuyện ăn năn cũng như đền bù về tội trọng đã xúc phạm đến Mình Thánh Đức Chúa GIÊSU KITÔ. Hai ngày sau, bỗng Isidore trông thấy xuất hiện trước mặt mình một người hình thù đen đũi xấu xa. Ông nhe răng nhìn Isidore với dáng điệu chế nhạo ngăm đe. Người này nói:

- Isidore à, ông và tôi, cả hai chúng ta cùng bị kết án muôn đời chịu chung một hình khổ!

Tên lạc giáo Isidore run lấy bấy hỏi lại:

- Nhưng ông là ai?

Người này trả lời:

- Tôi là kẻ đã vả vào mặt Đức Chúa GIÊSU nơi nhà thượng tế Cai-pha, trong cuộc Khổ Nạn của Người (Gioan 18,22).

Nói xong, người này biến mất.

Câu nói và hình thù kinh tởm của người chết hiện về đủ để mở mắt tinh thần ông lạc giáo. Ông Isidore nhận ra ngay tội lỗi tày trời của mình. Ông thật lòng thống hối và xin ẩn mình vào một đan viện. Nơi đây, ông dành trọn thời giờ còn lại của cuộc đời để sống chay tịnh đền bù tội lỗi của mình.

... Phép lạ Thánh Thể thứ hai cũng xảy ra vào thế kỷ thứ VI tại thành phố Engine ở Cilicie, miền Nam nước Thổ-nhĩ-kỳ.

Nơi thành phố có hai người sinh sống. Một là tín hữu Công Giáo đạo đức. Người kia là đồ đệ bọn lạc giáo Sévériens. Nhóm lạc giáo đang tìm mọi cách đánh phá Đức Tin vào Đức Chúa GIÊSU Thánh Thể. Tạm gọi tín hữu Công Giáo là Bartolomeo và tên lạc giáo là Cyrus. Cyrus không bỏ lỡ cơ hội nào mà không dùng để chế nhạo tín hữu Công Giáo. Ông Bartolomeo nhẫn nhục giữ thinh lặng, không hé môi đáp lại.

Cuối cùng, để chấm dứt một cuộc nhạo báng kéo dài khá lâu, ông Bartolomeo quyết định ra tay hành động. Ông xin tên Cyrus gửi cho ông mẩu bánh bẻ lạc giáo vẫn rước mỗi khi cử hành thánh lễ theo nghi thức của họ. Tên Cyrus hớn hờ chấp nhận vì nắm chắc phần thắng. Cyrus sai người mang mẩu bánh đến cho ông Bartolomeo.

Trong khi đó ông Bartolomeo cẩn thận dọn một thùng nước sôi. Khi sứ giả nhóm lạc giáo mang mẩu bánh đến, ông Bartolomeo mạnh tay vứt ngay vào thùng nước. Mẩu bánh tan mất trong nháy mắt trước sự chứng kiến của sứ giả lạc giáo. Ngay sau đó, ông

Bartolomeo trang trọng mang Mình Thánh Đức Chúa GIÊSU KITÔ ông cất giữ và cũng bỏ vào thùng nước sôi. Trái với hiện tượng trước đó, Mình Thánh Chúa không chìm xuống, nhưng nằm im trên mặt nước, khô ráo. Nước trong thùng cũng đổi từ độ nóng sang độ lạnh.

Trước sự kiện lạ lùng, ông Bartolomeo đồng dục tuyên bố với sứ giả lạc giáo:

- Anh hãy về nói với ông bạn đồ đệ của lạc giáo Sévérien rằng: "Chỉ duy nhất Mình Thánh Đức Chúa GIÊSU trong Thánh Lễ do Giáo Hội Công Giáo cử hành mới là Mình Thánh Chúa thật!" Anh đã chứng kiến phép lạ Đức Chúa GIÊSU dùng để đánh bại những kẻ nào cả gan xúc phạm đến Ngài!

... Khi ấy, Đức Chúa GIÊSU phán: "Thầy chính là Mực Tử nhân lành. Mực Tử nhân lành hy sinh mạng sống mình cho đoàn chiên. Người làm thuê, vì không phải là Mực Tử, và vì chiên không thuộc về anh, nên khi thấy sói đến, anh bỏ chiên mà chạy. Sói vồ lấy chiên và làm cho chiên tán loạn, vì anh ta là kẻ làm thuê, và không thiết gì đến chiên. Thầy chính là Mực Tử nhân lành. Thầy biết chiên của Thầy, và chiên của Thầy biết Thầy, như THIÊN CHÚA CHA biết Thầy, và Thầy biết THIÊN CHÚA CHA, và Thầy hy sinh mạng sống mình cho đoàn chiên" (Gioan 10,11-15).

(P. Eugène COUET, "Les Miracles Historiques du Saint Sacrement", Éditions D.F.T, Réédition 1998, trang 164-167)

Sr. Jean Berchmans Minh Nguyệt